Ч. 144 (938) Львів, субота 29 червня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Міністеріяльна кріза.

Відень, 27. червня.

Ґр. Сільва-Тарука вів нині конференції з німецькими соціял-демократами, з Українцями, Чехами і полудневими Славянами.

Українські посли заявили ґр. Таруці, що У. П. Р. лише тоді буде голосувати за буджетовою провізорією і воєнними кредитами, як при уряді лишить ся теперішний президент міністрів. Українцям не залежить на особі Зайдлера, однак Українці не можуть на се згодити ся, щоби шеф кабінету падав під польським диктатом.

В кругах парляментарних ходили вчера чутки, що положене поліпшило ся в наслідок того, що польські посли начали переговори з українськими послами про автономію східної Галичини.

Справді деякі польські посли в розмовах з українськими мали робити натяки, та укр. посли виключають можливість переговорів в тій справі.

Нині пополудни здавав справу цісареви ґр. Сільва-Тарука Цісар приняв на послуханю також дра Зайдлера. Ходять слухи, що остаточне рішене цісаря западе доперва завтра т. є в пятницю.

Загосподаровують ся на Холмщині.

Східні повіти люблинської землі потерпіли найбільше через війну. Богато сіл і місточок зруйнованих. Використовуючи нагоду спровадила „Страж кресова“ у ті околиці чотирьох так званих будівляних інструкторів, котрі протягом місяця заложили цілий ряд будівляних спілок. — І так в холмськім повіті заложили десять таких спілок, в білгорайськім десять, в грубешівськім одинайцять.

З України.

Всеукраїнський зїзд міст.

До міністра справ внутрішних Лизогуба звернено ся з просьбою, щоб дозволив на 30 червня скликати зїзд представників міст України. Лизогуб не ставив з свого боку перепон.

Духовна колеґія.

Затверджено холмську духовну колеґію для управи церковними справами в окупованих землях України. Колеґія находить ся в Київі і складає ся з представників Холмщини, Підляша, Полїся і Волиня.

З просвітнього житя в Самарі.

Звісні наукові сили як Багрій, Боронинов і Перетц заснували в Самарі народний університет і відбули цілу низку лекцій з письменства, історії, соціольоґії. Самарське ґуберніяльне земство йде в допомогу просвітним змаганям Українців і засновує в повіті школи, а вчителі Українці старають ся у Київі підручники шкільні для них.

Воєнні кораблї в Севастополї.

Часть кораблів, а саме один дредназт і 5 миноносців, яких команда згодила ся на перехід в Севастополь, прибула там з Новоросійська. Адмірала Саблина нема з ними і судьба його незвісна.

Чехо-Словаки на Сибірі.

Берлїнське бюро петроградської телеґрафічної Аґенції подає слідуюче „Урядове звідомлене“ про революцію Чехо-Словаків:

Технічні трудности на сіти зелїзничій і революція банди Сименова у східній Сибірі спричинили застановлене транспорту чехословацьких відділів до Владивостоку Противоволюційні чинники скористали з сего і зворохобили відділи чесько-словацькі. Першим місцем розрухів був Челябинськ, в маю с. р. Деякі відділи направили ся на схід, другі на захід до Екатерінбурґа, причім силою взято стацію Орґани. Дня 28 мая пішов рух по лінії Ртіщево-Пенза, саму Пензу нападало 5000 людий, і місто взято; на час короткий, бо большевицькі відділи його відбили. Разом з Чехо-Словаками деякі протиреволюційні ґрупи пробували обсадити міст на Волзї побіч Сизран, але без успіху. Під теперішню хвилю революція в Уралю наближає ся до кінця. Рада Совітів дозволила на виїзд до Пензи предсідникови Народної Ради і заступникови французької місії військової для інформації провідникам чехо-словацького руху.

Дня 4 червня вислав Троцький слідуючий розказ до всіх відділів, які борють ся проти Чехо-Словаків:

„Концентрація наших сил проти Чехо-Словаків покінчена. В розуміню, що вони є аґентами імперіялїзму, поборюють їх відділи Ради Совітів.

Бунтівники нападені з обох сторін ще крутять ся на зелїзницях, но посеред них є уже фермент. Розсудливі чинники пробують з ними переговорювати“.

*

Після кроку заступників коаліції у московського правительства дотично чесько-словацьких відділів, заявив ся німецький посол Др Ріцлер у народного комісаря Чічеріна і вказав на те, що чесько-словацьке повстане приневолює припускати, що на російській области знаходять ся проти постанов берестейського договору війська коаліції. Або Росія є безсильна і не може виконати своїх зобовязань, супроти чого Німечина підняла би відповідні кроки, або Росія звязана потайними договорами з коаліцією і в такім випадку мусілоби ся уважати її воюючою стороною. Народний комісар Чічерін заявив, що чесько-словацьку пригоду слід управильнити в інтересі совітської републики по людяному.

„Zür. Ztg“ доносить з Стокгольму: Петроградська телеґрафічна аґенція доносить, що Троцький повідомив, що чесько-словацька революція завдяки підмозі протиреволюції прибирає щораз більші розміри. Чехо-Словаки опанували вже десять більших міст на сході Росії, між тим Тобольск. Супроти російських властий поступають безпощадно. Їх спомагає російська біла ґвардія.

„Кіевская Мысль“ пише: Чехо-Словаки в числї около трьох воєнних дивізій гуртують ся в трьох пунктах в области Золотоусте-Челябінськ, в околицях Омська і в области Новомиколаївська. Всї відділи так розложені, що ціла західна Сибір аж до полуденника, що перетинає Томськ, знаходить ся в їх руках. Тактичний союз Чехо-Словаків з ґен. Дутовим і зворохобленими відділами сибірських козаків безсумнівний. Большевицькими відділами, що оперують проти Чехо-Словаків, проводить комісар війни Підвойський. Він видав відозву до Чехо-Словаків, в котрій взиває їх зложити оруже і удати ся до концентраційних таборів. Стратеґічне положене відділів Підвойського дуже лихе. Совітські власти вислали радіотелеґрафічний приказ до Екатеринодару, щоби прислано з кубанської области якнайбільше військ на підмогу.

Київ, В. кн. Михайло Михайлович, котрий перед кількома днями втік на підставі сфальшованих документів, дістав ся до чесько-словацької бриґади, обняв над нею команду і оголосив проклямацію до російського народу в монархістичнім дусі.

Відпустки для річників 1868 і 1869.

Управильненє відпусток на жнива.

Будапешт, 26. червня. Міністер гонведів барон Шурмай, відповідав на нинішнім засіданю палати послів на інтерпеляції в справі відпусток на жнива. Управа армії і міністер війни йдуть сій потребі як найбільше на руку. Тепер будуть відпущені рільники 1868 і 1869. Мужва річника 1868 вертає до 15. вересня, а 1869 до 15. грудня.

Також будуть управильнені відпустки повернувших з полону, іменно сї, що є вже приділені до відходу в поле, одержать при спільній армії дальші 3 тижні, а у гонведів чотири тижні відпустки, підлає коли ті, що вже находять ся на фронті при першій відпустці, звідтам одержать її чотири, зглядно вісім неділь продовжену.

Самостійні властителі землі одержать відпустки для всїх краєво-господарських робіт. З заведень санітарних увільнить ся на протяг трьох місяців тих, яких стан здоровля на се позволить. Установить ся також в сїм році відділи женців.

Що до відпустки більш як 42-літних людий — то вона на разі не до переведеня. Одначе з хвилею, як розпічне ся правильна обміна воєнних полонених і се питанє буде рішене.

Італійське звідомленє.

Відень, 27. червня. З пресової кватири доносять:

Італійське звідомленє з д. 26 червня. Вчера знова обсадило наше військо причілок мостовий Кайо Сіле. Воно простягнуло ся на обсадженім просторі і хоробро супротивляло ся рішучим протинаступам численних ворожих сил. Ми полонили 8 офіцирів і 371 жовнірів. На прочім фронті були борби мінливої середної сили, і діяльність менших відділів. Наші летуни кинули богато сотнарів бомб на ворожі склади амуніції на венецькій рівнині.

В наших руках остала величезна добича в оружю і всякому воєнному материялї. Треба буде довгої працї, щоби все те перечислити.

Італійські наступи на Коль де Россо.

Відень, 27. червня. Урядово пишуть: Біля Бевека в долині Бч і на Зуґна не вдали ся Італійцям перші стежні кроки. Було сильно острілюване Коль де Россо, що його взяли 15 с. м. славні альпейські відділи і з сеї пори удержували серед найтяжших боїв, напали його також вчера після кріпкого барабанного вогню. Ворог міряв надармо свою боєву здібність з бодрістю військ Зальцбурґа, Каринтії, гор. і долішної Австрії. Молоді полки 107 і 104 у всїх переходах боєвих були відпирані взірцево кіннотою, і показали ся на рівні з їх старими головними полками 59, 7, 14 і 49. Ворог відніс тяжкі втрати в убитих і ранених і оставив нам численних полонених.

Біля Понте ді Пляве пробував Італієць в судиах досягнути наш беріг, однак був перестріляний.

Шеф ґенерального штабу.

Анґлійські робітники за дальшою війною.

Дня 26-го червня сего року відбули ся в Льондонї річні збори робітничої партії при незвичайно численній участи делеґатів. Отвираючи збори, сказав предсідатель серед загальних оплесків, що створене лїпших соціяльних відносин жити можливе тільки по цїлковитім поконаню німецького мілітаризму. — Длятого війну треба провадити аж до повної побіди. Який виглядав би мир по побіді Німеччини, про се свідчить Росія і Румунія.

Болгарсько - турецьке непорозуміне.

Як відомо, дістала Болгарія в букарештенськім мирі часть Добруджі. За се жадає тепер Туреччина від Болгарії рекомпенсати. З нагоди сего жадання пише софійський „Мір":

Після договору з 1915 р. відступила нам Туреччина добровільно смугу землі здовж Мариці в заміну і тільки в заміну за нашу невтральність. Але Болгарія зробила більше: приступила до союза з Туреччиною і тим способом причинила ся в великій мірі до уратовання Царгорода. Коли отже є в політиці сяка-така моральність і льоґіка, то договір з 1915 р. можна би змінити тільки на нашу користь. Та сего ми не домагаємось. Зате тим енерґічнійше і з тим більшим правом мусимо виступити проти турецьких домагань змінити той договір на нашу некорисгь. Вдоволити Туреччину значилоби признати, що договір з 1915 р. був тільки примусом для Болгарії і що в загалі договори, заключені навіть між союзниками, се тільки кусник записаного паперу. В таких умовах не може бути бесіди про спокійне співжитє народів, ані про тривалі і льояльні союзи. Вдоволити Туреччину, значилоби зробити небезпечний вилім в основах нашої правно-політичної будови, котрим то вломом моглиби передістати ся найфантастичнійші турецькі бажаня, загрожуючи знищенєм наших сусідських відносин.

Всьо се надто ясне, щоби дальше над сим застановляти ся. Але є инша сторона справи: економічна, про котру хочемо поговорити. Відступлене лінії Адріанопіль-Деде-Аґаг замкнулоби на цілий ряд літ Еґейське море для болгарської торговлї.

Числити на Кавалю, або на будову нової лінії — годі. Супроти того ясно, що відступлене Туреччині зелізничої лінії Адріянопіль-Кулелі-Бурґас відтялоби Болгарію від всїх европейських і заморських ринків. Для Болгарії булоби се економічною бльокадою. Ніяке болгарське правительство не може до сего допустити.

Поанкаре і польський доступ до моря.

Утвореним недавно у Франції першим відділам польського війська передав Поанкаре воєнні прапори і виголосив при тім бесіду, в якій, приглядуючи становище Вільсона в польській справі, замічає, що правительства Англії, Італії і Франції ствердили на останній конференції потребу отвореня перед Поляками доступу до моря.

Калейдоскоп з України.

(Далі)

— „Чому не чую між тими іменами імени ні одного з будущих міністрів України Ц. Ради?"

— „Гм. Міністри. Тож то й є, що не ті стали міністрами, котрі своєю працею заслугували на те, але переважно люди гладкої форми, які нікому не наразили ся. Партія есерів се взагалі дивна партія. На пр. як ви поясните се, що одним з її головних лідерів був молодий хлопець Салтан, хоч є в тій партії люди з досвідом і розумці".

— „Та я вас прошу о виясненя".

Тишина. Втім оден з присутних, мій старий знакомий, каже менї до уха:

— „Знаєте, я вам в чотири очі вияснив би сю містерію. Але тут не хочу сього робити".

— „Згода", кажу. „Завтра о сїй порі зійдім ся тут самі, але раньше, заки инші повстають". На тім і стануло.

Зараз по „есерах" ідуть що до свого впливу в суспільності укр. „есдеки" (соц.-демократи). Се на загал партія ідейна (як згадано висше перша часть есерів), з виробленою програмою, з европейським, зрівнованим підложем: робітництвом. Але вона найбільш консервативна з усїх укр. партій...

— „Що?" запитав я.

І з ріжних сторін підняли ся протести і веселий сміх признаня. А дотепний інформатор говорив далі:

— „Так! Найбільш консервативна, бо зубами держить ся того, що написане не в нашим часї, не серед наших обставин і не для нас. Вона має своє святе Письмо, від якого не відступає ві на титлу, хоч самі творці того її св. Письма — німецькі соц.-дем. — вже давно перевели його ревізію. Видси походить, що та партія має в своїх рядах найтвердших доктринерів („принціпіялістів"), які мали сильний посередний вплив і на найбільшу укр. партію („есерів"). Що йно знаючи психіку провідників соц.-дем., зрозумієте „стоїцизм", з яким Ц. Рада могла радити над „демократією" навіть в хвилі, коли вже під ударами ґранатів сипало ся на неї скло з вікон її радної салі.

До красших провідників укр.-соц. демократії належать: Володимир Чеховський, гімн. учитель, директор департаменту віроісповідань, образований чоловік, особливо в літературі соціялістичній і — богословській; він як знавець марксизму має такий вплив, що його називають „соц.-дем. папою"; дальше Скнар, літ коло 30; молодий правник Валентин Садовський, літ коло 33, реально думаючий чоловік, мабуть одинокий між с. д., що мимо знаня Маркса признає велику місію буржуазії; Винниченко се поссібіліст в політиці; Ткаченко, б. міністер внутрішних справ, літ 38, спосібний адвокат і референт, вкінці адвокат Порш, мабуть найспритнійший між ними, любить одинцем ходити і все як кіт упаде на ноги.

Укр. соц.-демократія визначає ся тут тим, що має аґітаційний спрят. На жаль не йде з ним у парі національне освідомлюванє робітництва її аґітація вела ся майже виключно на „демократично-клясовій платформі". Наслідком того було, що як надійшли большевики, робітництво Київа получило ся з ними. Як би соц.-демократи були освідомили його національно*), то Ц. Рада не потрібувала-б була втікати з Київа і нині не було-б тут Німців. Розуміє ся, не без вини тут і инші партії. Найгірше те, що в останніх часах усяка аґітація між робітництвом замовкла.

Четверта українська видніша партія се була-б „есефи" (соц.-федералісти). Вона своїм складом і минувшиною мабуть найбільш інтересна з усїх. Інтересне в ній усе, починаючи від назви, скінчивши на органі („Н. Рада"). Колись називала ся вона „поступово-демократична партія", потому „радикально-демократична", тепер „соц.-федер." Але вона не є ні соціялістична, ні федералістична. Соціялістичною називає ся тому, що тут без сього нема вступу в порядне політичне „товариство". А свого федералізму (з Росією) вона вже виразно виректа ся. Історично ся партія „правна" продовжителька ідей Кирило-методіївського братства. (Далі буде).

*) Що до ефекту свого закиду, то відсилаю читача до статистичних чисел висше наведених. — Автор.

Керенський в Льондоні.

Льондон, 27-го червня. (Райтер). — Нині пополудни явив ся бувший російський президент міністрів Керенський на робітничій конференції в Льондоні. Його повитали члени конференції гучними оплесками. — Керенський виголосив довшу промову, в котрій між иншими сказав: Я приїзджаю прямо з Москви і як державний муж і соціяліст заявлю перед цілим світом, що російський нарід і російська демократія боре ся против тиранів. Російського народу не можна зломити, ані здавити. Я певний сього, що російський нарід незадовго прилучить ся до вас у великій справі свободи.

З жалібних мельодій.

Недавно тому українське правительство іменовало для Холмщини і Підляша державного комісаря з осідком в Берестю. Інформуючи населене про сучасне політичне житє України, комісар оповістив відозву, у якій дає вислів радости із-за того, що стара українська Холмщина і Підляше вертають до матери-України та пояснив її відношене до Німечини і значіне сього союза на будуче.

Сей факт дав притоку краківському „Czas-ови“ до безсилих, тисяч раз переспіваних заміток в сторону неодкопільної німецької політики і доскульної поведінки окупаційних властий, які, не лиш пособляють державному рукови України, але заходять ся ріжним малим народам, на які поклала свого часу хижу долоню королівська Польща — давати автономію. І так „штучно“ литовщить ся „польське“ Вильно і з небувалим духовим підемом в столиці Ольґердів та Кейстутів приготовляють ся до проголошеня незалежности Литви...

Czas“ силує ся переконати німецьких політиків о потребі скріпленя польщини, а не її ослабленя, забуваючи, що Німці не від сьогодня розуміють ся на фарбованих лисах...

Віче в Тернополи.

Дня 26. червня 1918 р. відбуло ся під проводом о. Громницького віче в Тернополи, в якім взяло участь більше як тисяч селян. Посол д-р Голубович в двогодинній промові представив сучасне політичне і економічне положене українського народу, та здав вичерпуючий звіт з діяльности посольської.

В оживленій дискусії, яка по рефераті виязала ся, забирали голос селяни головно з тих сіл, які були евакуовані, та нарікали, що не веде ся в повіті відбудова, та що через брак відповідної державної помочи стоять ґрунта необсіяні.

Опісля проф. Брикович виголосив реферат про потребу відновленя політичної орґанізації в повіті та по селах, а збори, на яких були відпоручники всіх громад перевели вибір орґанізаційного політичного комітету для судових повітів Тернопіль і Микулинці. — На основі згаданих рефератів ухвалили збори слідуючі резолюції:

1. Народне віче в Тернополи висказує своє повне довіре для укр. парляментарної репрезентації у Відни, а з окрема для свого пос. д-ра Ізидора Голубовича.

2. Народне віче в Тернополи домагає ся, щоби договір берестейський зістав як найскорше ратифікований, а зокрема, щоби поділ Галичини, та утворене окремого краю коронного в Австрії з української східної Галичини і Буковини зістало переведене.

3. Народне віче взиває своїх послів, щоби приміняли як найострійшу тактику проти правительства, як воно не переведе поділу краю.

4. Народне віче домагає ся, щоби держава прийшла як найскорше з підмогою населеню, а з окрема щоби для тих громад тернопільського повіту, що зістали знищені підчас війни достарчили збіжа на виживлене людности і на засіви ріллі, одіжи і обуви та як найскорше перевели відбудову.

НОВИНКИ.

— Литовський університет в Вильні. Литовці роблять заходи, щоби вже в коротків часі отворити в Вильні свій університет. Тепер ведуть ся конференції в справі наукової програми і буджету заведеня. Зразу будуть отворені два виділи, правничий і фільософічний, а опісля також богословський.

— Смерть царевича? „Berliner Tageblatt“ доносить з Стокгольму: В Петрограді удержує ся поголоска, що царевич Алексій мав померти. Потверджения сеї поголоски досі що нема.

— В „Кружку Земляків“ у Відни виголосив дня 22. червня с. р. посол д-р Трильовський виклад про „Вражіня з Білої Руси та про білоруський рух“. Білоруський рух представляє ся тепер дуже сильно — тим більше, що наступила фузія правого і лівого крила. Найгірше їм веде ся в тих повітах, котрі зістали „призначені“ для Литви і для Польщи. — Вертаючи з Біло-Руси, поступив д-р Трильовський до Варшави, де польський вільнодумець А. Немоєвскі грозив йому „walką na noże za Chełmszczyznę“. Хрести на православнім соборі на саскій площи — позанимані, а сам собор запертий. — Памятники Катерини II. і Вешагеля у Вильні Москалі вивезли, памятник Пашкевича у Варшаві — усунули Поляки.

— Українські гумористичні часописи. Коли у нас в Галичині від довшого часу, бо від закритя видаваного А. Будзиновським „Зеркала“ нема нїякої гумористичної ґазети, у Київі виходять аж дві, себто двотижневник „Гедз“ та неперіодичний орґан легкої сатири й гумору „Реп'яха“. Дві часописи редаґовані і видавані д-ром Захаром Біським. І що до змісту і ілюстрацій представляють ся дуже добре. — Поодинокі числа наспівають з Київа довволї правильно і можна їх купити в книгарні тов. Шевченка.

— З прив. шкіл Укр. Тов. Пед. в Перемишли. В будучім шкільнім році буде тутешний Кружок УТП. удержувати слідуючі школи:

а) 4-кляс. школу народну ім. Шашкевича, в домі Брацтва св. Николая при улиці Смольки 10.

б) Школу народну на Засяню, уміщену в домі Брацтва св. Николая при ул. св. Івана 42, а се І. і II. кл.

в) Дівочу виділову школу ім. Шевченка в домі Брацтва св. Николая при ул. Смольки ч. 10; школа ся буде отворена на загально бажане населеня, тому є надія, що І. кл., яку отворить ся з початком вересня, викаже велику фреквенцію, а ся довго ожидана виділова школа причинить ся богато до національного освідомленя тутешного міщанства. Зголошеня приймає ся вже тепер при улиці Смольки ч. 10.

г) Жіночу учительську семінарію, наколи зголосить ся достаточне число кандидаток. В минулім році числив вже 13 а відтак 20 учениць, та Кружок удержував помимо всіляких трудностий і перепон Семінарію, маючи надію, що змінить ся се в другім році істнованя школи.

Тому апелює Старшина Кружка до всїх місцевих і замісцевих чинників, щоби приєднували сій Семінарії відповідне число кандидаток та приходили Кружкови також з матеріяльною помочю, без якої годі удержати приватної школи.

В часі ферій веде Кружок другий підготовний курс до вступних іспитів в ґімназії (а се до І. кл. і до приготовляючої кляси). Курс розпочав ся 17 червня а тревати-ме до 31 серпня. Спосібні ученики можуть уратувати один рік.

Замісцевих учеників прийме на харч Дешева кухня. — З вписом належить спішити ся тим більше, що число учеників вже досить поважне. — За Старшину А. Алиськевич, містоголова.

— Російсько-український словар. В Київі роблять ся заходи до нового видання великого російсько-українського словаря М. Уманця (М. Комарова) і А. Спілки (Одеського гуртка). Словар сей, виданий редакцією „Зорі“ в Галичині, вже весь розійшов ся, а нові словарі далеко не повні. Переговори ведуть ся з наслідниками М. Комарова та Одеської Спілки („Стара Громада“). В справі друкованя ведуть ся переговори з одною друкарнею в Липську.

— Наше минуле. Товариство „Друкар“, згуртувавши біля себе громаду молодих українських вчених, почало видавати шість раз на рік часопись „Наше минуле“. Кожда книжка мати-ме біля 10—15 аркушів, окладинка роботи відомого маляра Нарбута. — Перше число має на днях вийти. В журналі приймають участь: Зайцев, редактор, Модзалевський, Шероцький, Прокопович, Голоскевич і и.

— Курс жіночого господарства. Краєве товариство господарське „Сільський Господар“ уладжує в порозумінню з Високопреподобним Ігуменатом С. С. Василіянок у Львові в часі шкільних ферій одномісячний заводовий курс жіночого домашного господарства, получений з інформативним курсом про господарську відбудову краю для учительок і інтелїґентних женщин з провінції. — Курс ділить ся на часть практичну 210 годин і теоретичну 193 годин. Метою курсу підготовити учасниці до праці серед населеня в напрямі піднесеня раціонального жіночого домашного господарства і несеня помочи населеню при відбудові господарства в краю.

Учасниці будуть мешкати в інституті С. С. Василіянок у Львові при ул. Потоцького ч. 95, де рівнож буде відбувати ся наука. — Число учасниць обмежене до 30, однак і тим, що мешкають у Львові або постарають ся замешкати приватно буде можливо в міру місць в салі викладовій, ходити на теоретичні виклади, на практичні вправи лише о стілько, о скілько на сїм не потерпить теоретична наука. — Подання о приняте на курс належить вносити до Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові ул. Зіморовича ч. 20. найдальше до 5 липня. Петентки, що мають забезпечене мешкане у Львові, мають се в поданю зазначити. Незаможним учасницям, принятим до інтернату, будуть признані підмоги.

Подрібна програма і час курсу будуть оголошені пізнїйше. Приняті на курс одержать в своїм часї повідомлене.

— Вивозять воду. В Мезенцеві біля Новгороду Волинського відкрито Німцями жерело мінеральної води. Вони висилають сю воду в великих скількостях до Німеччини. Особливе, що населене пючи сю воду завсїгди не придавало її значіня.

— „Нові люди“. Цікаву сю статю С. Єфремова читаємо в „Новій Раді“. Автор захоплює ся „новими людьми“, що вертають озброєні новими культурними здобутками з таборів полонених в Австрії і Німеччині, освідомивши ся там від Галичан та Буковинців національно-суспільно. „Ми певне про них ще почуємо, коли їх набереть ся більше, і коли увійдуть вони в наше житє, як господарі!“ — кінчить автор свої замітки.

— Не вільно вивозити. Заборонено без порозуміня з міністерством торгу вивозити з України оловяну сіль, коркове дерево.

— Цариця Даґмара. Данські висланці Червоного Хреста, що їх вислано на Крим, принесли по повороті до вітчини деякі відомости про вдову по Александрі III., сімдесятьлїтну царицю Даґмару. Большевики поводили ся з нею дуже погано. Що хвилї находили її помешкане і раз виволікли царицю з постелї нібито задля домашної ревізії. Даґмара стараєть ся тепер у німецьких властий о позволене на подорож до Данії, щоби там коло своєї сестри, королевої вдови Александри данської, провести останні літа житя. В Копенгазї перебуває вже шестилїтний синок царського брата Михайла Александровича.

Від адм. „Укр. Слова“

Вп. предплатників просимо о надісланє залягаючої предплати.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 29-го червня 1918.

Нині: 29-го червня гр.-кат.: Тихона еп., римо-кат.: Петра і Павла.

Завтра: 30-го червня гр.-кат.: 1 Н. по Соп. св. Духа, римо-кат.: 6 Н. п. З. С.

Репертуар Львівс. Укр. Театру під упр. Дир. Катерини Рубчакової. Субота 29-го „Міра Єфрос“, штука на 5 дій зі співами і танцями Я. Ґордина. Неділя 30-го „Катерина“. Опера на 3 дії, муз. Аркаса.

Позір! Сокіл ІІІ. у Львові, уряджує Великий Фестин з танцями, в неділю 30 червня с. р. при ул. Городецькій ч. 95. Початок о год. 3-тій пополудни. Музика зелізничників. Буфет передвоєнний. Чистий дохід призначений на будову власної хати Сокола ІІІ. Просимо о численну участь. — Старшина.

Засіданє ширшого краєвого комітету орґанізаційного Українців урядників і слуг у Львові відбуде ся дня 4 липня 1918. (в четвер) о год. пів до 6 вечером в салі Інститута ставропіґійського ул. Блахарська ч. 9. Просить ся о чисельну участь, розходить ся о одобренє статута.

До послідних подій в Київі. Фотографічні знимки жовнярів розорушеної Нїмцями „синьої дивізії“ можна набути в обох укр. книгарнях у Львові.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Лікар

Др В. Янович

вернув і ординує в Станиславові дім п. Хованця коло почти. 137 6—15

Адвокат

потрібує рутинованого концииієнта. Адреса: „Підгірє“ в Адм. „Укр. Слова“.

Др Стефан Брикович

відкрив адвокатську канцелярію

в Тернополи. 14—30

Оператор Др Яків Зельцер

повернув і мешкає тепер ул. Фредри ч 7. Ординує від год. 8—10 і від 3—5. Телефон 298. ч. 100

Мед. унів.

Др Анна Френкель

ординує для жіночих, положничих і діточих недуг від 9—12 і від 3—5 в Станиславові, ул. Казимирівська ч. 44 (ріг Баторого). 171 1—

Адвокат

Др А. Наґлєр

вернув до Бережан і веде дальше свою канцелярію адвокатську. 169

ОГОЛОШЕНЯ.

Управителя маґазину,

відповідно образованого, з практикою, диспонуючого кавцією або іншим забезпеченєм маєтковим прийме „Торговельна Спілка в Бібрці (коло Львова)“ сейчас за винагородженєм після умови. Зголошеня посилати до Управи Спілки. 170 1—3

Головний Видїл Товариства

„ПРОСВІТА“

прийме сейчас до своєї канцелярії три сили маніпуляційні і одну концептову. Зголошувати ся устно і письменно в канцелярії „Просвіти“ Львів. Ринок ч. 10. ІІ. поверх. 172 1-3

Краєвий Союз

для збуту худоби у Львові, ул. Оссолінських ч. 15. Потребує сейчас вправної машиністки до машини „Мерцедес“ і 3 сили бюрові до бухгальтерії і маніпуляції. — Власноручно писані подання петентів приймає Дирекція кождого дня до 12-ої рано. 165 2—3

Пропав 9-літний син Василь Тхоровський в Милятині новім 23. VI. — Хлопець малого росту круглолиций, білявий у кашкеті та убраню чорнім не мав передних горішних зубів. Просимо ласкаво по придибаню його повідомити нас. Винагородимо за знахідне. Тхоровський — в Безбрудах п. п. Куткір. 164 2—2

Краски для фарбованя одежі і матерій

звісної, найліпшої марки

„Текля“ (Tekla)

ві всіх красках; для відпродавців по К 30·— за 100 пачок franco за посліплатою. — при більшім відборі відповідний рабат. Замовленя на адресу заступника фірми:

С. Л. Шнайдер. Львів, Стрілецька пл. 2.

S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.

168

Пошукуєсь панни до писаня на машині за доброю заплатою. Зголоситись під „Машина“ до Адм. Укр. Слова, Львів вулиця Сикстуська ч. 21.

Набуду фільварок вклад К. 300.000. Зголошеня до адм. „Укр. Слова“ під „Сей час“. 167 1—

Земельний БАНК Гіпотечний

спілка акційна у Львові (улиця Підвалє ч. 7.)

Приймає і переводить субскрипції

VIII. австрійської воєнної позички

під найкориснійшими умовами.

Хто підписує VIII. воєнну позичку, повинен се вчинити виключно через свій власний, — український Банк.

1198—10

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німечині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двопальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.

